

-1-

Z. 10316

Biernasz

10316

Moje przeżycia z okresu wojny.

Biernasz Helena.

Rodzina składa się z trzech osób mieszkaliśmy
w mieście Sokaku przy Kalańcu. Ojciec był
rolnikiem. W czasie wojny polsko-niemieckiej ewakuowano
do wojska ale wrócił. Niemiec bombardował miasto
stacje tartaki młyny fabryki. Ukrywano peteli
dla myśliwych Polaków. Kiedyś ja chodziłam
do klasy II nie uczyłam się po polsku tylko
po rusku. Niemiec zniszczył Polskę i zajął
połowę po Bug drugą połowę zajęła Rosja.
Rosjanie zrabowali Polskę zniszczyli i po
niektórym czasie rano w sobotę 10 lutego
zabrali nas z domu zawieźli nas na
stację do Szamoroch katowali do wagonów
towarowych miał być spuszczać swoje
chaty ale nie można było zrobić
zabrali wagony poramykali i wiech
szedł do granicy sowieckiej gdy już opuściliśmy

swój ziemie zwrócił się nielub Polaków.
Jechaliśmy bardzo długo bez chleba
i nie mieliśmy wziąć płomiu. Wreszcie
przyjechaliśmy na posesję trzy dni od
wyprowadzenia i pojechaliśmy do "barak". Tam exoratory
Kukien komendant chodził po "barakach" i wyganiał
do pracy nie było ciepłego ubrania na takie zimno
którego niechciał iść do pracy wtrącając do więzienia
albo dawali "protokół" i trzeba było pracować
praca była ciężka a płacili bardzo mało,
nie na chleb nie starczyło. Pracować było
bardzo ciężko na wygnaniu byliśmy 2 lata
gdy dostaliśmy uwolnienie komendant
sam uciekł a ludzie zostali się same.
W lipcu 25 grudnia wyjechaliśmy z posesji
jechać samkami do miasta Szangaj
w mieście Szangaj wsiadliśmy do wagonów

i jechaliśmy przez chleba było bardzo
 ciężko bo ja byłam chora na zapalenie
 płuc gdy ja byłam zdrowa to ojciec
 zmarł w Zakatowie po niedługim czasie
 zachorowaliśmy na tyfus później mama
 na zapalenie płuc. Po śmierci matki
 było mi bardzo ciężko ojciec też byłam
 stara, po chorobie więc jechałam na
 "gasp" aż do Turaru udałam się do
 opieki społecznej i pan lekarz
 skierował mnie do furazek, więc w
 junackaep nie byłam długo przez
 parę dni więc stara się niewiadomo
 namierza na drugi dzień w pośrodku
 usiadłszy dać się i wyruszyliśmy
 do stacji w południe czekaliśmy
 się do wagonów i jechaliśmy aż do

5/ Turarowozhor wieczorem dojeżdżaliśmy
 koleją po kofaci przyszedł autobus
 i obrócił bagaż i myśmy poszły
 na przeg matra Traspjiskiego
 puino wieczorem nadejść nam
 się do okretu gdy okret nocy było
 nam bardzo ciężko gdyż słychać
 nie było jechaliśmy gdyż dojeżdżaliśmy
 do Pachleri w Pachleri byliśmy
 przez parę dni i katorolowano nas na
 autobusy gdy jechaliśmy góry mijaliśmy
 i drugi. Wtedy jechaliśmy gdyż czujemy
 byliśmy miasto Tcheran byliśmy bardzo
 uciążliwe ale wspomniemy po tej
 dalekiej podróży w Tcheranie
 było nam słabnie więc dojeżdżaliśmy
 kasule i furazek wojskowe

byliśmy bardzo zadowolone gdyż
 myślałyśmy że będziemy sturyci
 Cjerymie. lecz to długo nie trwało
 przez parę dni i przyszedł rozkaz
 sturyci mundurów bardzo nam było
 żal zostawiać się z tymi mundurkami
 wieczorem dostałyśmy farturki
 harcerskie na drugi dzień rano po
 śniadaniu, wyjechałyśmy do Isfahanu
 droga była niebardzo daleka ale
 jechałyśmy wesoło. Gdyż przyjechałyśmy
 do Isfahanu byłyśmy bardzo za-
 walone gdy wjeżdżałyśmy do Isfahanu.
 Przyjechałyśmy do zakładu nr 6 w nim
 długo, nie byłyśmy przez parę
 miesięcy było nam dobrze uczyła
 się w klasie V tej. Guriniej przeprowadono

nas do zakładu nr 9 w którym jest
 nam bardzo dobrze. A zakładowie nr 9
 utworzyła się Drużyna harcerska w
 której pracujemy wszyscy z wychowawcami.
 Mamy już standard harcerski i proporce
 i my utworzyłyśmy pierwszą Drużynę
 na terenie Isfahanu i pracujemy
 wszyscy może Bóg da że wkrótce
 awansujemy do wolnej i niepodległej
 Cjerymny.